

SBOROVÝ LIST

Korandova sboru

L. P.
2017

1

Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Plzni

Milé sestry, milí bratři,

zdravím Vás v tomto předvelikonočním období, ve kterém se s Vámi chci podělit o čtení z Janova evangelia, kde ve 20. kapitole, od 11. do 16. verše je zapsáno:

Ale Marie stála venku před hrobem a plakala. Přitom se naklonila do hrobu a spatřila dva anděly v bílém rouchu, sedící na místě, kde předtím leželo Ježíšovo tělo, jednoho u hlavy a druhého u nohou. Otázali se Marie: „Proč pláčeš?“ Odpověděla jim: „Odesli mého Pána a nevím, kam ho položili.“ Po těch slovech se obrátila a spatřila za sebou Ježíše; ale nepoznala, že je to on. Ježíš jí řekl: „Proč pláčeš? Koho hledáš?“ V domnění, že je to zahradník mu odpověděla: „Jestliže tys jej, pane, odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil, a já pro něj půjdu.“ Ježíš jí řekl: „Marie!“ Obrátila se a zvolala hebrejsky „Rabbuni“, to znamená „Mistře“.

Život se zásadně nemění jenom proto, že si člověk něco uvědomí, ani ne proto, že něčemu uvěří. Život se mění proto, že to Bůh umožňuje, může se to stát a děje se to. Uvědomění si nebo víra jsou přijetím toho. To, že s Marií mluví živý Ježíš, je důvodem, aby se neplakalo. Aby se truchlení změnilo v radost. To je Boží vstup do našeho truchlení, jenž je skutečnou změnou stavu, vytvářející podmínky pro život, které vedou ke změně pláče v radost. Bůh Ježíše vzkřísil. Marii přivedl od slz k radosti. Je nám radovat se, protože v Kristu se mění náš úděl. Naše zkušenost se životem je truchlení. Truchlíme nad sebou, protože těžko hledáme svoje místo v životě i svoje vyjádření bytí. Truchlíme, protože nám schází láska nebo porozumění nebo respekt ostatních. Truchlíme i nad svou vírou, která je víc chtěním a tužbami,

než životní silou. Truchlíme nad naším světem, nad společností, nad její úrovní, nad stavem zastupitelské demokracie. Truchlíme nad touto planetou, nad jejím zdravím a nedobrymi výhledy. Podle průzkumu veřejného mínění 60% lidí této krajiny truchlí nad svou situací a bojí se budoucností, své vlastní i celého světa. Truchlení se stalo způsobem práce žurnalistů. Stále se zdůrazňuje nejistota, jenom truchlivé informace a truchlivé vize života.

Marie stojí u hrobu, nahlíží do něj a pláče. Její přemýšlení je přemýšlením o mrtvém. Chce si pro něj dojít. Zmírní to ale její pláč, když si svého mrtvého najde? Když se naše víra bude obracet k mrtvému Ježíšovi, nebude nikdy důvodu pro jásos. A pak, i kdyby živý Kristus stál vedle nás a mluvil s námi, nepoznáme, že je to on, živý, protože my jej hledáme mrtvého. Ptáme se, kde je Bůh v tomto životě, v tomto světě – kdyby byl, nebylo by válek, nebylo by nevyléčitelných nemocí, nebylo by bídy a utrpení. Kdybychom si tak k němu mohli dojít, najít si ho. Povězte nám, kde je, jestli je. Proč k němu půjdeme? Abychom jej našli mrtvého a nabalzamovali ho? Všechno na něho svedli a své truchlení nabalzamovali? A truchlili, přestože Boha budeme mít? To není pomoc ani nám, ani našemu světu. Ten, který vedle nás stojí a my jej máme za zahradníka nebo tak někoho, je ten živý Kristus, kterého nemůžeme nikdy najít jako mrtvého a nemůžeme ho mít k manipulaci, jako Boha v tomto světě, záruku toho, aby nebyly války, neštěstí, nemoci, utrpení, bída. Ten, který na nás mluví je živý Kristus. Je tak blízko, že na nás může mluvit a my jej můžeme slyšet. Pokud budeme mít vnímání jenom pro to, abychom si našli mrtvého Krista, Boha, který není vedle nás, který není v tomto životě, který na nás nemůže mluvit a tak změnit naše truchlení v radost, pak se naše truchlení v radost nikdy nezmění.

Ale on je blízko a může Marii oslovit jejím jménem. Oslovuje nás jmény. Nechce se s námi jen tak bavit, kde jej najít v tomto světě, najít a mít jej. Sám nás nachází. Nachází nás stále nakukující do hrobů, lidi se jmény. V našem bytí nás nacházející a vstupující do něj jako živý, tak blízko, abychom jej jako živého poznali, že bychom mohli říct – to jsi ty. On je živý v našem světě, aby se měnily všechny důvody pro truchlení v důvody pro jásos. Jeho vzkříšením se mění výhledy

mrtvých, když i jejich, pak i těch kdo se bojí života, kdo se bojí budoucnosti. Smrt má svůj konec ve vzkříšení. Každé truchlení má svůj konec v radosti.

Zvu Vás do všech bohoslužebných shromáždění ke slyšení radostného evangelia a do společenství s živým Kristem, přítomným Bohem.

Miroslav Hamari, farář

Bohoslužby v Korandově sboru se konají pravidelně každou neděli v 9.30 hodin.

*„Proč hledáte živého mezi mrtvými?
Není zde byl vzkříšen.“*

Lukáš 24,5

Bohoslužby kolem Velikonoc:

Zelený čtvrtek 13. 4. v 18 h. - čtení pašijového příběhu

Velký pátek 14. 4. ve 14 h. - bohoslužby s vysluhováním večeře Páně
(bohoslužby bude v přímém přenosu vysílat Česká televize na programu ČT 2)

Hod Boží velikonoční 16. 4. v 9.30 h. - bohoslužby s vysluhováním večeře Páně

Pondělí velikonoční 17. 4. v 9.30 h. - bohoslužby

**Zvláště zveme na bohoslužby na Velký pátek ve 14 hodin,
které přenáší Česká televize.**

Pozvěte i své příbuzné a známé.

Informace Diakonie ČCE – středisko Západní Čechy

Změna na pozici ředitele Střediska:

20. 3. 2016 – z pozice ředitele Diakonie Západ
odchází na vlastní žádost Bc. Petr Neumann
21. 3. 2016 – prozatímní ředitelkou Diakonie Západ jmenována
Mgr. Lucie Petříčková
- V průběhu května 2016 proběhlo výběrové řízení na pozici ředitele.
1. 6. 2016 – ředitelkou Diakonie Západ na šestileté období jmenována
Mgr. Lucie Petříčková

Optimalizace řízení Diakonie Západ

Diakonie Západ se v posledních letech dynamicky rozvíjela. Její služby jsou poskytovány téměř ve všech ORP Plzeňského kraje, týmy pracovníků jednotlivých služeb se pohybují od 2 do 25, vzrůstá počet klientů, kteří využívají naše služby, podmínky pro poskytování sociálních služeb se zpřísňují. To vše si žádá dobré řízení, dobrou strategii. Diakonie Západ uspěla v projektové výzvě a získala finanční podporu na zefektivnění a zkvalitnění svého řízení. Od září 2016 do srpna 2018 proto budou v DZ probíhat aktivity směřující k naplnění tohoto cíle.

Jedním z prvních kroků na cestě je revize poslání, vize a hodnot Diakonie Západ. K této revizi došlo v září 2016. Nové znění:

Poslání a vize Diakonie Západ

Pomáháme kvalitními sociálními službami tam, kde na to člověk sám nestačí.

Naše pomoc má mnoho tváří.

Jsme vyhledávanou organizací, kvalitou a inovacemi inspirujeme ostatní.

Hodnoty Diakonie Západ:

Úcta – „Miluj bližního svého jako sebe samého.“ (Mk 12,28-31)

Spolupráce – „Každý má v druhých to, co sám neobdržel.“ (1 Petr 4,10)

Pravdivost - „Život v pravdě otevírá dveře na cestě člověka k člověku.“ (1 Tes5,15)

Poděkování:

Diakonie Západ děkuje spolupracujícím sborům za podporu, které se jí dostává prostřednictvím kazatelů, kteří zajišťují pastorační a duchovenskou činnost v diakonických zařízeních. Věříme, že se naše spolupráce prohloubí také díky nově vzniklému místu seniorátního faráře ve Středisku.

Lucie Petříčková, ředitelka Střediska

Korandův sbor

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Plzni

Anglické nábř. 13, 301 00 Plzeň

Telefon 377 327 073 (dopoledne)

číslo účtu: 1033006673/5500

www.koranduvsbor.cz